

SNOWBORDERICA ANA I PUSTOLOV IGOR život u pokretu



Na Islandu se stvarno osjećaš kao da si u nekom drugom svijetu

Pola madraca u čumezu nam je moko. "Je l' to sad kondenzacija ili opet curi negdje?", smoreno gledam Igora, dok on već izvlači spužvu. Super Briga opet napada. Ostaviš ju na tjedan dana samu na parking i odmah se raspekmezi. Naći će ona uvijek nešto da znamo da je usamljena i da ne voli kad glumimo fine guzice.

Al' što nam dobro ide čuvanje tuđih kuća i stanova ovaj mjesec. Jedan tjedan nije bilo Igorovih, sad smo ljubaznošću otjerali i moju mamu, pa samo pečemo pizze, punimo kade, tuširamo se, peremo veš, ležimo u pidžami, prljamo previše šalice i izlazimo van svaki dan u čistoj odjeći... sve ono što ostatak godine u kamperu ne možemo. Evo i poštaru, uranio je s poklonima. Novi snowboardi.

Mirna sam

"Čekaj, pa što nisi ti njima rekla da si prestala profesionalno bordati?", zbuđeno me gleda Igor.

"To što sam prestala službeno ne znači da nećemo i dalje na snijeg, i oni to znaju. Nisi valjda mislio da ćeš se izvući ove godine?", odgovaram.

Ovo je prva godina, u zadnjih 15, da neću otići niti na jedan glečer u predsezoni. I mirna sam. Ne škaklja me da je negdje dobro postavljen park i ljudi lete po njemu. Bojala sam se hoću li ikada imati mir ne bordati dok znam da je u blizini snijega. I iako je trebalo par godina postupnog odvikavanja, pronašla sam ga. Osjećaj mira, koji znaju samo oni koji su u nešto uložili toliko truda da su uglavnom izgledali kao fanatični čudaci, a onda sve to morali ostaviti iza sebe i našli druge radosti. Još danas se Igor smije mom oponašanju reakcije kada sam prvi put pozvana na Island i trčala po kući vičući: "Idem na Island! Idem na Island! Kakva sreća i nevjerica! Mogu odabrati od kuda želim letjeti, dobiti ću najnoviju opremu koju mogu isprobati i družiti se s curama koje sam gledala u časopisima i na reklamama. "Mama! Mama! Ja sam pobjednik svemira. Idem na Island! Daj hajde trči po kući sa mnom da se skupa veselimo!"

tjeti, dobiti ću najnoviju opremu koju mogu isprobati i družiti se s curama koje sam gledala u časopisima i na reklamama. "Mama! Mama! Ja sam pobjednik svemira. Idem na Island! Daj hajde trči po kući sa mnom da se skupa veselimo!". To je naravno bio samo početak moje totalno neočekivane snježne budućnosti, ali jedna od emocija koje kao da su se dogodile jučer.

Od tada sam na Island odlazila svake godine i svake je godine avantura bila drugačija, ali uvijek na način lokalaca. Umjesto vode nudila se samo piva, gejziri su se posjećivali jedino zabačeni i tajni, po ledu se hodalo kad je team manager odlučio da bi bilo fora fotkati katalog u derezama usred ledenjaka, ronile smo u rascjepu tektonskih ploča kad je prijatelj imao slobodnih mjesta u grupi turista, a sve bi se obustavilo ako bi val negdje bio dobar ili snijeg svjež. Koliko god ovo zvuči idilično, bilo je uglav-

Još danas se Igor smije mom oponašanju reakcije kada sam prvi put pozvana na Island i trčala po kući vičući: "Idem na Island! Idem na Island! Kakva sreća i nevjerica! Mogu odabrati od kuda želim letjeti, dobiti ću najnoviju opremu koju mogu isprobati i družiti se s curama koje sam gledala u časopisima i na reklamama. "Mama! Mama! Ja sam pobjednik svemira. Idem na Island! Daj hajde trči po kući sa mnom da se skupa veselimo!"

nom i bolje od toga. Osim onaj jedan put kad sam strgala sve ligamente u koljenu. To nije bilo zabavno. Malo je čak i boljelo. Ali mora čovjek jednom saznati kako boli natečeno koljeno u avionu na 10.000 metara ili kako je super kad te dočekaju kolica i asistencija na svakom aerodromu. Sve je to palo u zaborav kad smo

sljedeće godine gledali polarnu svjetlost nakon cijelog dana bordanja po ulicama Akureyrija. Ili kad smo morali provaliti u svoj rentani auto koji se s ključevima unutra sam zaključao. Ili kad smo gledali kitove u fjordu istog grada. Ili kad smo satima tražili tajni gejzir kroz teško prohodna polja lave samo da bismo na kraju shvatili da je netko maknuo ljestve i ne možemo se u njega sigurno spustiti. Sad se više ne mogu sjetiti imena te plaže, ali jedan smo dan proveli na čarobnoj plaži crnog pijeska s nekim neobičnim kamenim šiljcima koji su virili iz mora. No, najimpresivnija stvar bila je stijena pravilnih kvadratičastih oblika koja se kao orgulje širila u visinu i širinu. Nije mi bilo

jasno kako su nastale ove prirodne stepenice, ali penjanje prema vrhu bilo je neizbježno. Jedva čekam da nađemo slobodan mjesec u kojem ću Igora moći provesti po svim tim bajkovitim mjestima. Da konačno ja negdje budem vodič i pravim se pustolovno pametna.

Veto ženstvenosti

Island je jedna od onih osamljenih lokacija koje su ti toliko strane, i po prirodi i vremenu i kulturi i modi i karakteru ljudi, da se stvarno osjećaš kao da si u nekom drugom svijetu. Zime u kojima postoji samo sumrak i noć, ljeto koje te tren grije, a drugi pak smoči i ohladi, zeleni travnjaci, ukipljeni konji, vulkanske plaže, ne-taknuta divljina. Jednom smo prilikom na cesti van grada ugasili svjetla auta i izašli na snijeg. Tad sam naučila što je pravi mrak, a ne ove naše prigradske noći pune svjetlosne polucije. Samo par je sekundi trebalo prije nego sam počela gubiti ravnotežu. Čudan je osjećaj kad oči ne mogu naći točku po kojoj bi se ravnale, a stopala su jedini kontakt s okolinom.

"Čudan je osjećaj kad u cijeloj kuhinji ne mogu naći šećer, a to je zadnje što mi treba da ovo tijesto za pizzu bude savršeno", prekida mi zanese no prepričavanje glavni kuhar. "Ti i taj tvoj Island više, dosadnija si od mene i priča kad smo Pena i ja prestigli Slovence u finišu XY pustolovke! Trenutno imamo par prioriteta, a to su redom: oprati kamper, očistiti krov, vidjeti gdje curi stražnji prozor, ugraditi još jedan solar da ove zime Zvonči u miru može igrati Playstation, dok mi trčimo po Portugalu i staviti zimske gume. Biraj koje od toga ćeš ti!". Mislim da ću se pozvati na veto ženstvenosti i oprati veš. Ili kako to Igor kaže, pod oprati misliš staviti u mašinu i gledati je kako pere.

kalendar

<p>STUDENI</p> <p>K.I.T.A. 25. studenog Kitnjak Kvarnersko-istarske treking avanture</p>	<p>Lim Bay Challenge: Sunny winter trail 15.-16. prosinca Vrsar, Kamp Portosole, Limski kanal, Kontija</p>	<p>4. HoHoHo! run 26. prosinca Umag Utrke na 5 km ili 10 km</p>
<p>PROSINAC</p> <p>K.I.T.A. 1. prosinca Kolinasi (Roč) Kvarnersko-istarske treking avanture</p>	<p>Pješački pohod Parenzanom 16. prosinca Buje Pješački pohod od Buja do Grožnjana i natrag</p>	<p>K.I.T.A. 29. prosinca Bale Kvarnersko istarske treking avanture</p>
<p>Istarska zimska liga u trčanju 2. prosinca Pazin, 3. kolo</p>	<p>Svetica Trek 22. prosinca Šišan - Svetica (Monte Madonna), Istarski Treking Kup, 8. kolo</p>	<p>SIJEČANJ</p> <p>Istarska zimska liga u trčanju 13. siječnja 2019. Sveti Petar u Šumi, 4. kolo</p>